

dragende fra Fru Elisabeth Korup af Ringsted om en Understøttelse af Statskassen til den af hende ledede Kunstfids-skole.

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra Sognepræst i Vigersted Krog-Meyer paa Menighedsraadets Vegne om et Varmeværk til Vigersted Kirke.

Ved Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds (Birck) er modtaget et Andragende fra forskellige Funktionærer under Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt om Lønningsforbedring.

Ved Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds (K. J. Møller) er modtaget et Andragende fra Beboere af Landsbyerne Øhm, Glim og Gøderup og omliggende Egne om en Holdeplads paa Nordvestbanen mellem Roskilde og Lejre ved Glim.

Ved Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) er modtaget et Andragende fra Foreningen af jyske Landboforeninger om, at der maa blive tilstaaet Enken efter Kammerraad Hansen, Henneberg Ladegaard, en aarlig Understøttelse.

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra pensioneret Landpostbud Peder Nielsen, Barrit, om Forhøjelse af Pension.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

P. T. Nielsen: Det er en almindelig Regel, at første Behandling af Finansloven former sig som en storpolitisk Debat. De politiske Begivenheder, der have præget det Aar, som er tilbagelagt, maa passere Revu. De belyses og kritiseres af de forskellige Partiers Talere, og samtidig drøftes Maal og Midler for den Politik, som ligger i Fremtiden. Paa samme Vis vil det rimeligvis gaa i Aar. Forholdet er jo

imidlertid denne Gang det, at vi for ikke længe siden have afsluttet en lang og trang Sommersamling, der saa godt som udelukkende beskæftigede sig med det Spørgsmaal, der har været Aarets Hovedbegivenhed: Forsvarets Ordning. Jeg finder derfor i Øjeblikket ingen Anledning til at dvæle ved de Synspunkter, som under denne Sags Behandling den Gang bleve førte frem. Det vilde blive en Gentagelse af Ting, som ere tilstrækkelig gentagne i Forvejen. Afgørelsen er nu truffen. Vanskelighederne ved at naa en Løsning have været store, saa store, at de til Tider syntes uovervindelige. Vanskelighederne have været af forskellig Art, først og fremmest de, der vare skabte ved provisoriske Misgreb, men disse Vanskeligheder havde i hvert Fald den Fordel, at de kunde overses. Der skabtes andre Vanskeligheder i Forhold, som ligge os langt nærmere, men som ingen havde forudset. Jeg tænker her paa de Forhold, der have deres Udspring fra den 8. September i Fjor, Forhold, som i Partiøjemed i rigt Maal ere brugte til ogsaa at modvirke Forsvarssagens Løsning.

At Spørgsmaalet desuagtet løstes og løstes saaledes, at Sagen for Fremtiden er ført ud af sin gamle Forbindelse med Forfatningsstriden, er en politisk Begivenhed af Rang, og at den løstes, det skyldes først og fremmest den Mand's sikre, taktiske Blik for, hvor Løsningen laa, som blev sat i Spidsen for Arbejdet. Det skyldes hans Udholdenhed og faste Villie. Mange ere de, der anerkende og takke det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), fordi han ikke veg tilbage for her at gøre sin Pligt, men, da det krævedes, stillede sine Evner til Raadighed og sin Person paa den mest udsatte Post, som det politiske Liv i den nyere Tid har stillet nogen Mand paa, og det til Trods for, at det ærede Medlem forudsaa og forudsagde, at dette vilde medføre en politisk og personlig Forfølgelse, som der neppe gives noget Sidestykke til. Det er min Tro, at naar den Damp, der endnu indhyller disse Forhold, efterhaanden spredes — og den vil spredes, thi Gryden kan ikke i Længden holdes i Kog —, vil den Erkendelse brede sig i stedse videre Kredse, at det, der naaedes ved Forsvarslovenes Gennemførelse, i høj Grad vil bidrage til at betrygge vor nationale Fremtid, saa at vi i Følelsen af, at vi have gjort vor Pligt, med mindre Frygt ville kunne se paa, om der skulde opstaa krigerske Forviklinger i vore Nabolande i Fremtiden, og da vil ogsaa den fulde Anerkendelse af det Arbejde, det ærede